

Moc vyhlížíme vzhůru

Máci

C **D7**

*1: Čím to, zdá se mi, i když žijem na zemi,
F **Fmi** **C**
s hlavou zdviženou moc vyhlížíme vzhůru.

*2: Když letní klekání nás pozve do strání,
svoje štěstí ryjem na stromovou kůru.

C **Dmi7**

1. Oklamáni lidmi bez citu,
Emi7 **Dmi**
které nezajímá, že jsi tu,
C **Dmi7**
a pro vlastní hlopost všechno kolem boří,
Emi **Dmi7**
doufat chce se nám, že na Zemi
Emi **F**
zbyde něco víc než kameny
E7 **Ami Dmi7**
nebo pouště, nad kterými slunce hoří,
F **Fmi** **C**
pouště, nad kterými slunce hoří.

C **D7**

R: Kam jdou ty davy uspěchaný, kam jdou na cesty nepoznaný,
F **C**
kam jdou, kde čas ztrácí,
C **D7**
svůj sen o výšce nad oblaky měl ten, kdo jako dítě taky
F **C**
sám chtěl výš než ptáci.

2. Uzavření v městech po léta
od míst, z nichž jsme rostli do světa,
našim dětem někde na dně duše schází,
když se v noci budí z polosnu,
námi směrovány do kosmu,
povídání babek o vodnících z mlázi,
povídání o vodnících z mlázi.

R: Kam jdou ty davy uspěchaný, kam jdou na cesty nepoznaný,
kam jdou, kde čas ztrácí,
zas výš, a zatím tady dole, kde jsou louky, lesy, pole,
tím hůř své dluhy splácí.

3.=2.

*1: